NN 10/2019 (29.1.2019.), Odluka o donošenju kurikuluma za nastavni predmet Islamski vjeronauk za osnovne škole i gimnazije u Republici Hrvatskoj

MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

213

Na temelju članka 27. stavka 9. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (»Narodne novine«, broj 87/08, 86/09, 92/10, 105/10 – ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17 i 68/18), ministrica znanosti i obrazovanja donosi

ODLUKU

O DONOŠENJU KURIKULUMA ZA NASTAVNI PREDMET ISLAMSKI VJERONAUK ZA OSNOVNE ŠKOLE I GIMNAZIJE U REPUBLICI HRVATSKOJ

I.

Ovom Odlukom donosi se kurikulum za nastavni predmet Islamski vjeronauk za osnovne škole i gimnazije u Republici Hrvatskoj.

II.

Sastavni dio ove Odluke je kurikulum nastavnog predmeta Islamski vjeronauk.

III.

Početkom primjene ove Odluke stavlja se izvan snage:

– Nastavni plan i program za osnovnu školu koji se odnosi na predmet Islamski vjeronauk objavljen u »Narodnim novinama«, broj: 102/06,

– Nastavni plan i program za stjecanje školske spreme u programima opće, jezične, klasične i prirodoslovno-matematičke gimnazije koji se odnosi na predmet Islamski vjeronauk, a donesen je Odlukom o zajedničkom i izbornom dijelu programa za stjecanje srednje školske spreme u programima opće, jezične, klasične i prirodoslovno-matematičke gimnazije, klasa: 602-03/94-01-109, urbroj: 532-02-2/1-94-01, Zagreb, 2. ožujka 1994. (Glasnik Ministarstva kulture i prosvjete, 1994.),

– Nastavni plan i program prirodoslovne gimnazije koji se odnosi na predmet Islamski vjeronauk, a koji je donesen Odlukom o nastavnom planu i programu prirodoslovne gimnazije, klasa: UP/I-602-03/03-01/0115, urbroj: 532-02-02-01/2-03-2 od 2. prosinca 2003. godine.

IV.

Ova Odluka stupa na snagu prvoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se za učenike 1. i 5. razreda osnovne škole i 1. razreda gimnazije od školske godine 2019./2020., za učenike 2., 3., 6. i 7. razreda osnovne škole, 2. i 3. razreda gimnazije od školske godine 2020./2021., a za učenike 4. i 8. razreda osnovne škole i 4. razreda gimnazije od školske godine 2021./2022.

Klasa: 602-01/19-01/00026
Urbroj: 533-06-19-0037
Zagreb, 21. siječnja 2019.

Ministrica

prof. dr. sc. Blaženka Divjak, v. r.

KURIKULUM NASTAVNOG PREDMETA ISLAMSKI VJERONAUK ZA OSNOVNE ŠKOLE I GIMNAZIJE

A. SVRHA I OPIS PREDMETA

Islamski vjeronauk izborni je nastavni predmet u osnovnoj i srednjoj školi, integriran u obrazovni sustav Republike Hrvatske. Uvrštavanje Islamskoga vjeronauka u školski odgojno-obrazovni sustav rezultat je stoljetnoga prihvaćanja islama kao punopravne religije uz većinsku katoličku i uvažavanja muslimana kao jednakopravnih građana Republike Hrvatske. Kurikulum nastavnoga predmeta Islamski vjeronauk najveći je doprinos institucionalizaciji vjeronauka i znak ozbiljnoga pristupa Islamske zajednice u Hrvatskoj svojoj najvažnijoj zadaći. Iz perspektive društva, islamski vjeronauk doprinosi razumijevanju religije kao jednoga od mnogih društvenih fenomena. Za svoju polaznu točku uzima čovjekovo propitivanje o početku i smislu sveukupne egzistencije. Upoznajući učenike s egzistencijalnim i religijskim pitanjima, islamski vjeronauk svojim kurikulumom pomaže svakomu učeniku u njegovu osobnom razvojnom procesu unutar jednoga društva. Uz pedagoško-psihološku i metodičko-didaktičku utemeljenost predmeta, Islamski vjeronauk ima i posebnu utemeljenost u islamskome učenju.

Cilj je islamskoga vjeronauka razviti u učenika znatiželju i iskrenu zainteresiranost za vlastitu vjeru, odnosno proširivati znanje o Bogu, životu, moralu i svijetu koji nas okružuje.

Osim o svojoj vjeri, islamski vjeronauk kod učenika razvija znanje, osjećaje i toleranciju za druge i drukčije, odnosno za vjersku, etničku i kulturološku različitost te doprinosi boljemu razumijevanju drugih religija, svjetonazora i kultura.

Islamski vjeronauk doprinosi proširivanju i produbljivanju znanja i etičke svijesti o problemima s kojima se susreće naše društvo, razvija temeljne sposobnosti učenika da na pravi način razumiju smisao svoga života, da bolje shvate i prihvate okolinu, odnosno društvo u kojemu žive te pomaže učenicima u razvijanju potrebnih kompetencija za njihovo aktivno i odgovorno djelovanje u demokratskome i multikulturalnome društvu.

Za poučavanje nastavnoga predmeta Islamski vjeronauk predviđena su dva školska sata tjedno. Izbor tematskih sadržaja uzet je iz pet primarnih područja (znanstvenih disciplina): ahlak (ćudoređe), akaid (dogmatika, nauka o islamskome vjerovanju), fikh (obredoslovlje), kiraet (pravilno učenje Kur'ana) i tarih (povijest islama). Neki se tematski sadržaji obnavljaju iz razreda u razred, što podrazumijeva da se prethodno stečena znanja, vještine i stajališta nastavljaju razvijati, širiti i primjenjivati na višim razinama. Time se učenicima omogućava stjecanje trajnih znanja i usvajanje praktičnih vjerskih navika. Tijekom izučavanja islamskoga vjeronauka učenike se potiče na cjeloživotno učenje: razumijevanje, memoriranje i primjenjivanje kur'anskih poruka (ajeta, hadisa, dova) za svaku životnu situaciju. Na taj način stječu ključne kompetencije koje će ih obogatiti znanjem, vještinama i stajalištima potrebnima za različite životne situacije.

Odgojno-obrazovna cjelovitost islamskoga vjeronauka i pristup učeniku kao cjelovitomu biću omogućavaju razvoj vjerskoga, kulturnoga i duhovnoga identiteta pojedinca koji teži postati odgovornim građaninom svoje države, odnosno svijeta sa svim njegovim različitostima. Mogućnosti su međupredmetnih korelacija nebrojene, a njima se razvijaju kognitivne sposobnosti potrebne u svim segmentima života – od učenja do percepcije svijeta koji nas okružuje. Uspješnost uočavanja korelacija ovisi o povezanosti i suradnji učitelja različitih nastavnih predmeta. Islamski se vjeronauk treba povezivati s drugim nastavnim predmetima, osobito onima iz društveno-humanističkoga područja i sadržajima različitih religija kako bi učenici u potpunosti stekli sliku multietničkoga, multikonfesionalnoga i pluralnoga društva u kojemu žive i svijeta općenito u svoj njegovoj različitosti.

B. ODGOJNO-OBRAZOVNI CILJEVI UČENJA I POUČAVANJA ISLAMSKOGA VJERONAUKA

Cilj islamskoga odgoja i obrazovanja jest živjeti islam, a to podrazumijeva:

institucionalno i planirano stjecanje znanja i sposobnosti za ostvarivanje sadržajnoga vjerničkog i općeljudskoga života, uvažavajući kontekst vremena i mjesta življenja, što će olakšati primjenu vjerskih i etičkih načela u svakodnevnoj praksi te prevenirati svaku vrstu zastranjivanja

susretanje s Kur'anom kao Božjom Riječju, što zahtijeva poznavanje kur'anskoga pisma i teksta kao i temeljno poznavanje sadržaja Kur'ana

usmjeravanje na cjeloživotno učenje koje učenike osposobljava za zajednički život i rad s drugima te pridonosi razvoju i napretku vjerske zajednice i ukupnoga društva

razumijevanje ljudi različitih kulturnih, religioznih i drugih pogleda na svijet te sposobnost da se njihovi stavovi, razmišljanja i ponašanja vrednuju u svjetlu islamske poruke (interkulturalni pristup).

C. STRUKTURA – DOMENE PREDMETNOGA KURIKULUMA

Vjera u Boga predstavlja najveću, najsnažniju duhovnu, moralnu, društvenu i kulturnu snagu u povijesti čovječanstva i najstariju ljudsku tradiciju. U islamu je sam život svojstvo i dar Božji prema kojemu se odnosimo kao prema najvećemu blagu, čime pronalazimo put k sreći. Učenik postiže sreću tako što živi život ispunjen vjerom, nadom, dobrim djelima, ljubavlju, milošću, zahvalnošću, ljepotom, pravdom, istinom. Život se prokazuje u svojoj raznolikosti i jedinstvenosti, ali i jedinstvu. Život je prožet vjerom, znanjem i moralnim postupanjem. Vjerovati znači živjeti vjeru i svakim svojim postupkom svjedočiti njezine istine i vrijednosti. Vjerovati znači činiti dobro. Činiti dobro znači ispunjavati islamske

dužnosti, raditi ono što je halal (dopušteno) i izbjegavati ono što je haram (zabranjeno). Dobrota se u islamu sastoji u pravednosti i samilosti. Mir, ljubav i ljepota ideali su islamskoga života. Ljubav prema Allahu, dž.š. i prema Allahovu Poslaniku, a.s., predstavljaju temelj ljubavi prema svim ljudima i prema svim bićima. Cilj je potaknuti učenika kako bi, svjedočeći svoje islamsko opredjeljenje, obavljao namaze, postio mjesec ramazan, dijelio sadaku, davao zekat, pomagao slabima i siromašnima, obavio hadž i time se približavao Allahu, njegovu zadovoljstvu i milosti.

Put do odgovornoga učenika vodi preko moralnih težnji i ostvarenja moralnih vrijednosti. Osnovu islamskih moralnih vrijednosti čini učenje o ljudskim dužnostima: dužnosti prema Bogu, prema drugomu čovjeku, svojim bližnjima, prema ostalim živim bićima. Kur'an i Sunnet kao dva glavna izvora islama u najvećoj su mjeri odredili tijekove i moralni okvir unutar kojega se duhovno oblikuje učenik i razvija muslimanska zajednica. Zajednica je potrebna učeniku i ona je sastavni dio njegova života. Odgajanjem i oblikovanjem učenika mi gradimo kvalitetnu i prosperitetnu zajednicu koja nas čuva od raznih iskušenja, anomalija i devijantnoga ponašanja.

Dijalog ima za cilj oblikovati jedinstvene ljudske zajednice kojima bi bile sačuvane sve razlike i priznate sve posebnosti. Dijalogom se postiže dogovor, a to je uvjet ispravnoga i svrhovitoga zajedničkog djelovanja članova muslimanske zajednice. Sudionici u dijalogu nisu samo ljudi, nego i njihove kulture i religije.

Vjera i život

Učenik uči i spoznaje da cjelokupni ljudski život prožimaju vjera, znanje i moralno postupanje. Naglašava se da je vjera u samo Jednoga Boga, Stvoritelja i Upravitelja univerzuma, najvažnije ljudsko stanje koje svaki pojedinac prihvaća slobodoumno i dragovoljno. Osim toga, vjera podrazumijeva čvrsto vjerovanje u meleke, objavljene Knjige, odabrane Božje poslanike, sudnji dan i da cjelokupni svemir opstoji po principu Božje Volje, Stvaranja i Određenja. Učenici promišljaju i traže odgovore na pitanja tko nas je stvorio, zašto smo stvoreni i što će s nama biti nakon smrti. Shvaćaju da je vjera, kao i sam život, izravni Božji dar za koji će svaki čovjek biti odgovoran. Vjera, kao unutarnji doživljaj Boga, ne razdvaja se od svakodnevnoga življenja. Učenik svoj život usklađuje s Kur'anom i životnom praksom poslanika Muhammeda, a.s., te tako svojim postupcima, na svakome mjestu i u svako vrijeme, svjedoči vjerske istine i vrijednosti.

Vjerska praksa

Učenik doznaje i razumijeva da u življenju islama ne može biti unutarnje vjere (iman) bez vanjskoga očitovanja (islam) i svakodnevnoga prakticiranja islamskih propisa. Vjerska se praksa u islamu temelji na onome što je vjernicima teoretski u Kur'anu naređeno ili zabranjeno, a u svakodnevnoj životnoj praksi poslanika Muhammeda, a.s., objašnjeno i primijenjeno. Vjerska praksa obuhvaća i regulira odnos svakoga pojedinca prema Bogu, bližnjima, svim ljudima, cijeloj prirodi i svemu stvorenome. Svjedočeći svoje islamsko opredjeljenje, učenici se i teorijski i praktično osposobljavaju da samostalno obavljaju dnevne molitve, poste mjesec ramazan, udjeljuju zekat te obave hodočašće u Mekku. Učenici stječu znanje o vjerskim običajima koji se tradicionalno prakticiraju u sredini u kojoj žive.

Osim što iz Kur'ana crpe norme ponašanja i postupcima primjenjuju znanje u vjerskoj praksi, učenici razumijevaju da je već i samo citiranje, odnosno učenje Božjih riječi, čin ibadeta. Učenici se osposobljavaju da do kraja srednjoškolskoga obrazovanja samostalno čitaju kur'ansko/arapsko pismo.

Moral

Učenik uči da su Kur'an i Sunnet, kao dva glavna izvora islama, moralni okvir unutar kojega se duhovno oblikuje vjernik i razvija muslimanska zajednica. Spoznaje da su mir, ljubav, ljepota i solidarnost među najvažnijim idealima ukupnoga islamskog života. Ljubav prema Bogu i prema Božjemu poslaniku Muhammedu, a.s., predstavlja temelj ljubavi prema svim ljudima i prema svim bićima.

Učenik svojim promišljanjem temeljito shvaća da put do odgovornoga čovjeka vodi preko moralnih težnji i ostvarivanja moralnih vrijednosti te da osnovu islamskih moralnih vrijednosti čini učenje o dužnostima prema Bogu, sebi, bližnjima, ostalim ljudima i živim bićima.

Učenik je svjestan važnosti promoviranja dobra, a sprječavanja zla, odnosno svjestan je posljedica ako zlo ili nemoral postanu prevladavajuća društvena norma ponašanja. Sve društvene procese i pojave promatra kroz prizmu moralnih vrijednosti i o njima donosi prosudbu te ih prihvaća ili odbacuje, svjestan različitoga kriterija vrednovanja kod ljudi različitoga svjetonazora. Ne prihvaća sve društvene pojave, ali poštuje pravo drugih na samoopredjeljenje.

Susret s drugima

Učenik razvija osjećaj za druge i drukčije, odnosno postaje svjestan vjerske, etničke i kulturološke raznolikosti sredine u kojoj živi i djeluje. Stječe znanje o drugim vjerama, svjetonazorima i kulturama te pokazuje toleranciju prema drukčijima. Pomaže promoviranju jednakosti, poštuje prava svake osobe i razvija empatiju za pomaganjem slabima i ugroženima.

Razvija odgovornost za svoje najbliže, za dom i obitelj, ali i za svoj narod, njegovu duhovnost, tradiciju, jezik – uz punu toleranciju prema drugim narodima i njihovim vjerskim, kulturnim i etničkim identitetima.

Učenik kritički promišlja o različitim interesima unutar zajednice i angažiran je u kreiranju vlastitih životnih uvjeta sudjelujući i pridonoseći zajednici u kojoj živi. Istražuje položaj drugih vjerskih zajednica i osvještava vlastiti identitet. Naglasak je na poticanju pozitivnih stajališta, na razvijanju svijesti o pripadanju islamskomu ummetu, ali i europskomu kulturnom krugu te prihvaćanju i unapređenju temeljnih vrijednosti suvremenoga demokratskog i pluralnog društva.

D. ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHODI, SADRŽAJI I RAZINE USVOJENOSTI PO RAZREDIMA I DOMENAMA

U tablicama su odgojno-obrazovni ishodi učenja i poučavanja Islamskog vjeronauka označeni dvoslovnom kraticom IV, zatim oznakom domene, primjerice A te brojčanom oznakom ishoda unutar određene domene.

U tablicama se nalazi opis razine »dobar« usvojenosti odgojno-obrazovnih ishoda, a detaljan opis svih četiriju razina: zadovoljavajuća, dobra, vrlo dobra i iznimna nalazi se u metodičkom priručniku.

Osnovna škola – Islamski vjeronauk, 1. razred – 70 sati godišnje

Domena A. – Vjera i život		
odgojno-obrazovni ishodi	razrada ishoda	odgojno-obrazovni ishodi na razini usvojenosti »dobar« na kraju razreda
OŠ IV A.1.1. Na kraju prve godine učenja i poučavanja islamskoga vjeronauka, domena Vjera i život, učenik opisuje islam kao vjeru i osnovne odrednice vjere; slavi i veliča Boga te mu zahvaljuje.	Naziva selam i odgovara selam. Imenuje vjeru, Boga, Poslanika, Svetu knjigu. Izgovara kelimei – šehadet s prijevodom. Veliča i slavi Boga učenjem Rabbi jessir i Subhaneke, zahvaljuje Gospodaru učenjem El-Fatiha s prijevodom. Definira vjeru islam.	Učenik definira islam i svjedoči vjeru učenjem kelimei-šehadeta.
OŠ IV A.1.2. Učenik nabraja najveće islamske blagdane i opisuje običaje povezane s njima. Upoznaje se s pojmovima halal i haram.	Učenik imenuje blagdane i načine njihova obilježavanja. Upoznaje se s pojmovima halala i harama i u prehrani i u načinima obilježavanja vjerskih blagdana.	Učenik imenuje blagdane, razlikuje Ramazanski bajram od Kurban-bajrama, navodi način pripreme za blagdan i bajramske običaje. Razlikuje halal i haram prehrane uz učiteljevu pomoć.
Sadržaji za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda: Preporučene teme: • Tko sam – što sam? • Želim prihvatiti drugoga i želim biti prihvaćen • Dopušteno jelo i piće • Sve slavi i veliča Boga • Bajram u mome domu.		
Preporuke za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda: Učenici sudjeluju u osmišljavanju i postavljanju igrokaza na određene teme. Učeničke će aktivnosti biti raznolike, a sastoje se od izrade čestitaka za mubarek dane, pričanja bajramskoga doživljaja, slušanja i uvježbavanja interpretiranja ilahije.		
Domena B. – Vjerska praksa		
odgojno-obrazovni ishodi	razrada ishoda	odgojno-obrazovni ishodi na razini usvojenosti »dobar« na kraju razreda
OŠ IV B.1.1. Na kraju prve godine učenja i poučavanja islamskoga vjeronauka, domena Vjerska praksa, učenik definira osnovne islamske pojmove iz svakodnevnoga života muslimana i upoznaje se s islamskim stajalištima prema onome što/tko ga okružuje. Prakticira ponašanje sukladno tim stajalištima.	U praktičnome životu učenik rabi pojmove: selam, islam, musliman, halal, haram, Allah, dž.š., Muhammed, a.s., Kur'an, kibla, dova, namaz, Bajram, abdest, sure. Razumije kad se upotrebljavaju i što znače. Može ih objasniti i neke od njih primijeniti u životu.	Uz pomoć vjeroučitelja definira navedene pojmove. Može dati primjer uporabe nekih od njih.
OŠ IV B.1.2. Učenik reproducira kur'anske sure i dove. Povezuje ih sa životnim situacijama u kojima se koriste i primjenjuje u svakodnevnome životu.	Reproducira sadržaje: euza i bismilla, Rabbi jessir, subhaneke, kelime i šehadet, fatiha, nas, felek, ihlas, kewser.	Uz učiteljevu pomoć reproducira sve planirane sadržaje na arapskome jeziku.
OŠ IV B.1.3. Učenik prepoznaje svako slovo arapske abecede. Može pravilno izgovoriti većinu harfova i pojedinačno imenovati svaki.	Učenik navodi arapsku abecedu pjesmicom (ELIF, BA, TA, TSA…) i razlikuje slova u osnovnome obliku. Od različitih materijala izrađuje slova kao didaktičko sredstvo, Ilustrira i boji, slaže slovarice.	Učenik povezuje imena s oblicima harfova. Većinu ih pravilno izgovora.
Sadržaji za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda: Preporučene teme: • Tražim svoje mjesto • Bajramski darovi i bajramske posjete • Čistoća u islamu • Zahvaljujem Bogu učeći poglavlje Elhamdulillahi • Čvrsto vjerujem u Božje jedinstvo učeći poglavlje Ihlas.		

Preporuke za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda:
Učenici putem igre (semafor ili raznobojne kartice) prikazuju dopušteno i zabranjeno jelo i piće; slušaju zvučne kur'anske sure (poglavlja), a potom ponavljaju. Improvizirati slavinu i uvježbavati redoslijed uzimanja abdesta.
Poticanje učenika da obraćanje Allahu, dž.š., oblikuju u svoju dovu.
Ishod B.1.3. je preporučen, ali neobvezan.

Domena C. – Moral		
odgojno-obrazovni ishodi	razrada ishoda	odgojno-obrazovni ishodi na razini usvojenosti »dobar« na kraju razreda
OŠ IV C.1.1. Na kraju prve godine učenja i poučavanja islamskoga vjeronauka, domena Moral, učenik uočava i prepoznaje islamske, a ujedno i univerzalne moralne vrijednosti.	Učenik recitira pjesmicu *Islam mi je vjera.* Nabraja moralne vrijednosti spomenute u njoj (vjera u Boga odgaja i doprinosi smjelosti, ljubavi prema svima, potrebi žrtve, odricanja i rada, nužnosti istinitoga govora i izbjegavanja laži). Prepričava, uz pomoć učitelja i roditelja, usvojena znanja o postojanju Boga te o tome da smo članovi zajednice unutar koje se ponašamo prema pravilima i principima vjere. Usvaja pozitivne osobine uz osjećaj ugode jer je pohvaljen zbog toga, jer ga prijatelji bolje prihvaćaju, a roditelji zamjećuju i nagrađuju njegov trud.	Nabraja moralne vrijednosti koje se spominju u pjesmici (vjera u Boga odgaja i doprinosi smjelosti, ljubavi prema svima, potrebi žrtve, odricanja i rada, nužnosti govorenja istine i izbjegavanja laži).
OŠ IV C.1.2. Učenik prepoznaje i razlikuje etičke norme (dobro – loše, pošteno – nepošteno, prihvatljivo – neprihvatljivo) koje određuju njegovo ponašanje u domu, školi i na ulici.	Učenik navodi što je potrebno za dobro ponašanje muslimana u svakodnevnome životu (u kući, u društvu, na ulici). Razlikuje dobre od loših postupaka. Usvaja ponašanje i odijevanje po pravilima (provedba discipline u domu, školi, na ulici). Raspravlja o ponašanju u pojedinim situacijama.	Razlikuje dobre od loših postupaka.

Sadržaji za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda:
Preporučene teme:
Lijepo ponašanje prema svemu što me okružuje:
- Moje ponašanje
- Ponašanje na ulici
- Ponašanje u džamiji
- Praktičan musliman.

Preporuke za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda:
Igre s karticama.
Vidi metodički priručnik za Islamski vjeronauk, 1. razred OŠ.

Domena D. – Susret s drugima		
odgojno-obrazovni ishodi	razrada ishoda	odgojno-obrazovni ishodi na razini usvojenosti »dobar« na kraju razreda
OŠ IV D.1.1. Na kraju prve godine učenja i poučavanja islamskoga vjeronauka, domena Susret s drugima, učenik uočava razliku između islamskoga pozdrava i pozdrava koje čuje svakodnevno.	Učenik izgovara riječi selama. Govori o doživljaju susreta s drugima te o praksi upućivanja selama. Primjerima iz svakodnevnoga života obrazlaže potrebu širenja lijepih želja koje su sadržane u selamu.	Učenik upotrebljava islamski pozdrav u svakodnevnome životu.
OŠ IV D.1.2. Učenik otkriva i zaključuje kakve su dužnosti muslimana prema obitelji, prijateljima i drugim ljudima.	Učenik se interesira kakav treba biti odnos među ljudima, a osobito među članovima uže obitelji. Primjerima iz svakodnevnoga života ukazuje na potrebu kvalitetnih odnosa među ljudima. Učenik osvješćuje važnost pomaganja i skrbi za slabe i nemoćne (na poticaj vjeroučitelja sudjeluje u organizaciji humanitarnih akcija/priredaba/sajmova gdje se prikuplja novac od učeničkih radova).	Učenik uspoređuje norme uzornoga i lošega ponašanja prema drugima, a osobito prema starijima. Opisuje svoje odnose unutar obitelji i škole.

Sadržaji za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda:
Preporučene teme:
- Pozdrav mira
- Slušati i poštovati roditelje moja je obveza
- Moje ponašanje.

Preporuke za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda:
Popis lijepih želja za članove obitelji i druge ljude.
Popis dobrih djela.
Učešće učenika ogledat će se u osmišljavanju i izvođenju prigodnih igara (uloga članova obitelji), crtanju članova obitelji, obiteljskoga stabla, prezentaciji crteža, planiranju svoga učešća u pomoći u obitelji.

Osnovna škola – Islamski vjeronauk, 2. razred – 70 sati godišnje